

นิพนธ์ ศศิภานุเดช: *ขุนเขาแห่งจิตวิญญาณ* ของเกาสิงเจี้ยน: ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบทและทฤษฎีวรรณคดีของผู้ประพันธ์ (GAO XINGJIAN'S *SPIRITUAL MOUNTAIN: THE RELATIONSHIP BETWEEN THE TEXT AND ITS AUTHOR'S LITERARY THEORY*) อ.ที่ปรึกษา: ผศ.ดร. ตรีศิลป์ บุญขจร, อ.ที่ปรึกษาร่วม : รศ.ดร. มาลินี ดิลกวนิช, 174 หน้า, ISBN 974-17-4538-9

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์สองประการคือประการแรกเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวบทและทฤษฎีวรรณคดีของผู้ประพันธ์ ประการที่สองเพื่อศึกษาชีวประวัติ ภูมิหลังทางการเมือง สังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อการสร้างสรรค์แนวคิดทางวรรณกรรมและประพันธ์ศิลป์ในนวนิยายเรื่อง *ขุนเขาแห่งจิตวิญญาณ*

ผลการวิจัยพบว่านวนิยายเรื่อง *ขุนเขาแห่งจิตวิญญาณ* แสดงให้เห็นการผสมผสานนวนิยมทางวรรณกรรมของตะวันตกและสุนทรียศาสตร์จีนดั้งเดิมโดยการรับเอาแนวคิดและขนบวรรณศิลป์การถ่ายทอดโลกแห่งอัตวิสัยของนวนิยมทางวรรณกรรมของตะวันตกมาเป็นหัวใจของการประพันธ์นวนิยายเพื่อแสดง “ปัจเจกภาวะ” ตอบโต้นโยบายศิลปะและวรรณคดีของเหมาเจ๋อตุง ขณะเดียวกันก็ประยุกต์ทำที่แบบพุทธศาสนา มหายานนิกายเซนที่เรียกว่า “การถอดถอนตนเองเพื่อเพ่งพิศดูอย่างสงบสงัด” มาใช้ในกระบวนการเล่าเรื่องที่ใช้นุสรพรรณนามเอกพจน์สามบุรุษสลับกันไปมาเพื่อให้ผู้เล่าสามารถเพ่งพิศดูอัตวิสัยของตนเองและปรากฏการณ์ภายนอกอย่างอิสระเสรีในตัวตนแห่งอูตรภาวะ ผู้ประพันธ์ทำลายตรรกะของโครงเรื่องโดยทำให้ตัวบทนวนิยายกลายเป็นแหล่งรวมปณิณกะคติแห่งชีวิตซึ่งประยุกต์มาจากสุนทรียศาสตร์จีนดั้งเดิมที่ความสำคัญต่อความไม่ปะติดปะต่อที่ปรากฏในงานเขียนปณิณกะคติและงานเขียนทางปรัชญาของจิน โบราณเพื่อจำลองโลกและชีวิตในยุคปัจจุบันในแง่มุมใหม่ที่แตกต่างไปจากแง่มุมเดิมที่อิงอยู่กับตรรกะ ผู้ประพันธ์นำเสนอโลกแห่งอัตวิสัยผ่าน “กระแสธารแห่งภาษา” ซึ่งมีศักยภาพในอันที่จะทำให้เรื่องเล่าภายในกระแสสำนึกของตนออกมาเป็นกาลปัจจุบันอันเป็นนิรันดร์ รวมทั้งประยุกต์วิธีการของคีตศิลป์และทัศนศิลป์มาใช้ในวรรณศิลป์เพื่อสื่อสารทางจิตวิญญาณผ่านคุณภาพทางเสียงและกระบวนการจินตภาพ การเปล่งเสียงให้มีจังหวะจะโคนเป็นไปเพื่อถ่ายทอดนัยยะประหวัดที่อยู่เบื้องหลังสัญลักษณ์และรหัสซึ่งถ้าฟังไม่มีศักยภาพพอที่จะถ่ายทอดหากปราศจากมนุษย์

นวนิยายเรื่อง *ขุนเขาแห่งจิตวิญญาณ* กระทำวาทกรรมว่าด้วย “การปราศจากลัทธิ” ให้เป็นที่ประจักษ์ โดยการจดจารจารึกกระบวนการรับรู้ทางผัสสะเพื่อแสดงและยืนยัน “ปัจเจกภาวะ” เพื่อตอบโต้อุดมการณ์ของเหมาเจ๋อตุงและบรรดาลัทธิต่าง ๆ นวนิยายเรื่อง *ขุนเขาแห่งจิตวิญญาณ* แสดงการกลับไปแสวงหาวัฒนธรรมชายขอบซึ่งถูกรุกรานจากวาทกรรมของขงจื้อและเหมาเจ๋อตุง การกลับไปแสวงหาวัฒนธรรมชายขอบทำให้นวนิยายเรื่อง *ขุนเขาแห่งจิตวิญญาณ* สามารถรักษาสายสัมพันธ์ระหว่างนวนิยายจีนร่วมสมัยและขนบวรรณศิลป์จีน โบราณอย่างมีนัยยะสำคัญ รวมทั้งการตั้งข้อกังขาต่อประวัติศาสตร์รากเหง้าแห่งความเป็นจีนแบบประวัติศาสตร์นิยมใหม่ซึ่งทำให้นวนิยายเรื่อง *ขุนเขาแห่งจิตวิญญาณ* ก้าวพ้นความเป็นชาติและมีความเป็นสากล

“ปัจเจกภาวะ” จึงเป็นหัวใจของนวนิยายเรื่อง *ขุนเขาแห่งจิตวิญญาณ* ทั้งในแง่ของกลวิธีและเนื้อหาที่มีเอกลักษณ์ทั้งในและนอกบริบทคอมมิวนิสต์ แตกต่างจากรวมพรรคพนักในบริบทโลก สร้างคุณค่าต่อทั้งวรรณกรรมจีนและวรรณกรรมสากลในฐานะวรรณกรรมทางเลือกแห่งอิสรภาพทางสุนทรียศาสตร์

ภาควิชา.....วรรณคดีเปรียบเทียบ.....	ลายมือชื่อนิสิต
สาขาวิชา.....วรรณคดีเปรียบเทียบ.....	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ปีการศึกษา.....2546.....	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....